WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK
WEEKBLAD

No. 40 6 OKT. 1962
35 CT. - P. W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

WAT denken jullie dat moeilijker is: een kwartje terug zien te krijgen uit de handen van een aap of Oom Dagobert kalmeren, die ditzelfde kwartje ie kwijtgeraakt? Nou, ik werd voor beide opdrachten gezet, maar tot een goed resultaat ben ik niet gekomen. Het kwam zo: Oom Dagobert en ik stonden voor één van de apenhokken in de dierentuin. Oom Dagobert had de grootste pret; leunend op zijn wandelstok stond hij naar de aapjes te kijken. „Die beestjes verdienen iets lekkers," zei Oom Dagobert en begon in zijn zakken te zoeken. „U mag ze niet voeren, hoor," waarschuwde ik. Maar Oom Dagobert haalde de schouders op. „Och, kom," zei hij. „Voor ik ze misschien, als ik er één een pepermuntje geef?" En voor ik nog iets kon zeggen, had Oom Dagobert al iets in het bedelende handje van een aapje gestopt. Vergenoegd keek Oom Dagobert toe, tot opeens zijn hele gezicht één en al afgrijnzen werd.

„Het is mijn kwartje!" riep hij en weer naar het aapje dat met het blinkende schijfje tussen de tanden naar ons keek. Oom Dagobert zocht eliegeneelug zijn zakken af en haalde een vergeten pepermuntje te voorschijn.

„Hij slikt het in!" riep Oom Dagobert, óp van de zenuwen. „Doe toch iets!" Met zijn wandelstok sloeg hij tegen de tralies, maar dat hielp niet veel. Met mijn ene hand hield ik Oom Dagobert tegen, met de andere probeerde ik het apje te bewegen, het kwartje voor het tweedehandse pepermuntje te ruilen. En als er geen oppasser was gekomen, die Oom Dagobert het kwartje terugbezorgde, dan zouden we nog altijd daar bij dat apenhok staan. Ja, met Oom Dagobert moet je maar naar de dierentuin gaan!

OOM DONALD

* PRIJZEN *

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: een vierkleurenpotlood, derde prijs: tien tafeltennisspelen; vierde prijs: tien doosjes Donald Duck postpapier.

RINA VAN BOVEN, ANDEL. Ga je nog wel 'ns in de Maas ewemmen? Nee eeker, hè, want het wordt nu toch wel te koud! Over een paar maanden kun je er misschien op schaatsen!

FRANK LESTRADE, HAARLEM. Weet je wie je vergeten was op te noemen van alle vrienden in Ducksted? Lady, Rokkere moeder! Je kent haar toch wel, dat hondje met die mooie lange oren?

ANNEMARIE SCHRIJVER, CAPELLE A/D IJSSEL. Doet je nieuwe vulpen het nog goed? Hij schrijft wel fijn, hè? Gebruik je hem op school ook? Schrijf me 'ns of je deze vakantie weer in Camperduin geweest bent.

OLLY VOS, DEN HELDER. Arme jij, je hebt wel heel lang moeten wachten, voor je eindelijk 'ns in de Brievenbus kwam! Het spijt me echt, hoor, maar het is soms zo moeilijk om iedereen eerlijk een beurt te geven!

ERNA BELDERINK, OLDENZAAL. Ik vind handbal ook een heel fijne sport. Heb je er nog tijd voor, nu je van school af bent? Ja, hè, want je traint toch alleen maar 's avonds.

* OOM DONALDS BRIEVENBUS *

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes. Schrijf gerust zoveel je maar wilt aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, of aan **Donald Duck**, Posthus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Schrijf in de linkerbovenhoek van de envelop: OOM DONALDS BRIEVENBUS, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Dag, tot schrijfs!

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 40

Door de beginletters van elk woord, genummerd van 1 tot en met 17, door een andeee letter te vervangen, krijg je nieuwe woorden, die als volgt omschreven kunnen worden:

1. gcheel gevuld, 2. dient om mee te boren, 3. wordt gebruikt voor koken, verwarming, enz., 4. roem, 5. deel van de mond, 6. een soort ton, 7. onbepaald lidwoord, 9. latwerk, 9. kledingstuk, 10. kleine ruimte, 11. woonplaats van een dier, 12. een mannetjesschaap, 13. inwoner van Ierland, 14. hoofd van een dier, 15. voertuig, 16. plechtige belofte, 17. iets dat opgerold is.

De nieuwe beginletters, gelezen in de volgorde van 1 tot en met 17, vormen de naam van „iets" dat de bedoeling heeft om beslist geen vriend van de vogels te zijn.

Schrijf het woord, dat je als oplossing van deze puzzel hebt gevonden, op een briefkaart en stuur die vóór 1 oktober

als je in Nederland woont, aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam,

en als je in België woont, aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19.

Vermeld duidelijk je naam en adres op de kaart en zet in de linkerbovenhoek: „Oplossing 40". Veel succes.

* OPLETTEN ALLEMAAL *

Hier volgen de namen van de prijswinnaars van no. 33.

1e prijs: R. v. d. Heijden, **Veghel.**
2e prijs: R. Harders, **Den Haag.**
3e t/m 12e prijs: I. Kretzen, **Harfsen**; J. Koopman, **Middenmeer**; R. Bruines, **Amsterdam-E.**; P. Aelbers, **IJsselstein**; F. Geertsma, **Wommels**; C. d. Waele, **Koewacht**; J. Vonk, **Rotterdam-12**; G. Hemstra, **Zoffiarea**; G. v. Woezik, **Wilhelm**; D. v. d. Brande, **Mechelen (Blg.).**
13e t/m 22e prijs: C. Knoben, **Geleen**; H. Bouwman, **Winschaten**; H. Steenhagen, **Hank**; H. Meindersma, **Gorinchem**; J. Ness, **Geeesse**; J. Verhoegh, **St. Oedenrode**; S. Hooy, **Blaricum**; F. den Harder, **Oegstgeest**; A. Schoenmaker, **Vorden**; K. van Spijkeren, **Julghaas.**

De oplossing van prijsvraag nummer 38 luidt: **LISSABON.**

WALT DISNEY'S
Donald Duck
WAT SCHILDER JIJ VREEMD! WAAROM DOE JE DAT HIER? WAT EEN RARE BOMEN! WAAROM SCHILDER JIJ?
BEN JIJ EEN KUNSTENAAR, DONALD? OF EEN KUNSTENMAKER? VIND JE 'T ZELF MOOI?
IK BEN EEN ARTIEST EN IK KAN JULLIE MISSEN ALS KIESPIJN! SCHIET OP!
WIJ MOGEN HIER STAAN ALS WIJ DAT WILLEN!
O JA? MOGEN JULLIE DAT?
JA, DAT MOGEN WE!
(BLOEB!)
MAAR TOEVALLIG HEBBEN WE ER NU GEEN ZIN IN!
HIHI! JE LIJKT NU PRECIES EEN PUDDING MET BESSESAP, KNABBEL! HAHA!
HIJ HEEFT GELIJK! KUNSTENAARS MOET JE MET RUST LATEN! KOM MAAR MEE!
JA! DONALD DUCK WORDT ALTIJD VEEL TE GAUW BOOS, HÈ?

LATEN WE HET VLIEGEN MAAR WEER 'NS GAAN OEFENEN, BABBEL!
HÈ, NEE! DAT LUKT ONS TOCH NOOIT! WE KOMEN NIET EENS VAN DE GROND!
JE WILT TOCH NIET ZEGGEN DAT WIJ NIET KNAP GENOEG ZIJN OM TE DOEN WAT DIE DOMME VLINDERS EN VOGELS WÉL KUNNEN?
NEE... MAAR...
ZIJ HEBBEN VLEUGELS EN WIJ NU OOK! WE MOETEN NU ALLEEN NOG EVEN LEREN VLIEGEN EN FLADDEREN!
JA, EN OOK VAN DE GROND LEREN KOMEN!
IK ZAL OP JOUW SCHOUDERS GAAN STAAN, DAN MOET JIJ EEN EINDJE RENNEN ALS AANLOOPJE! DAN GAAT DE REST VANZELF WEL!
OEF! GOED, HOOR!
PUF! PUF! PUF!
GOED ZO! DEZE KEER ZAL HET WEL LUKKEN, DENK IK! (PUF!)
ER IS NIETS ZO MOOI ALS DE KLEUREN VAN HET BOS IN DE HERFST! PRACHTIG!
FLADDER FLADDER
VLUGGER! NOG VLUGGER!
FLADDER FLADDER

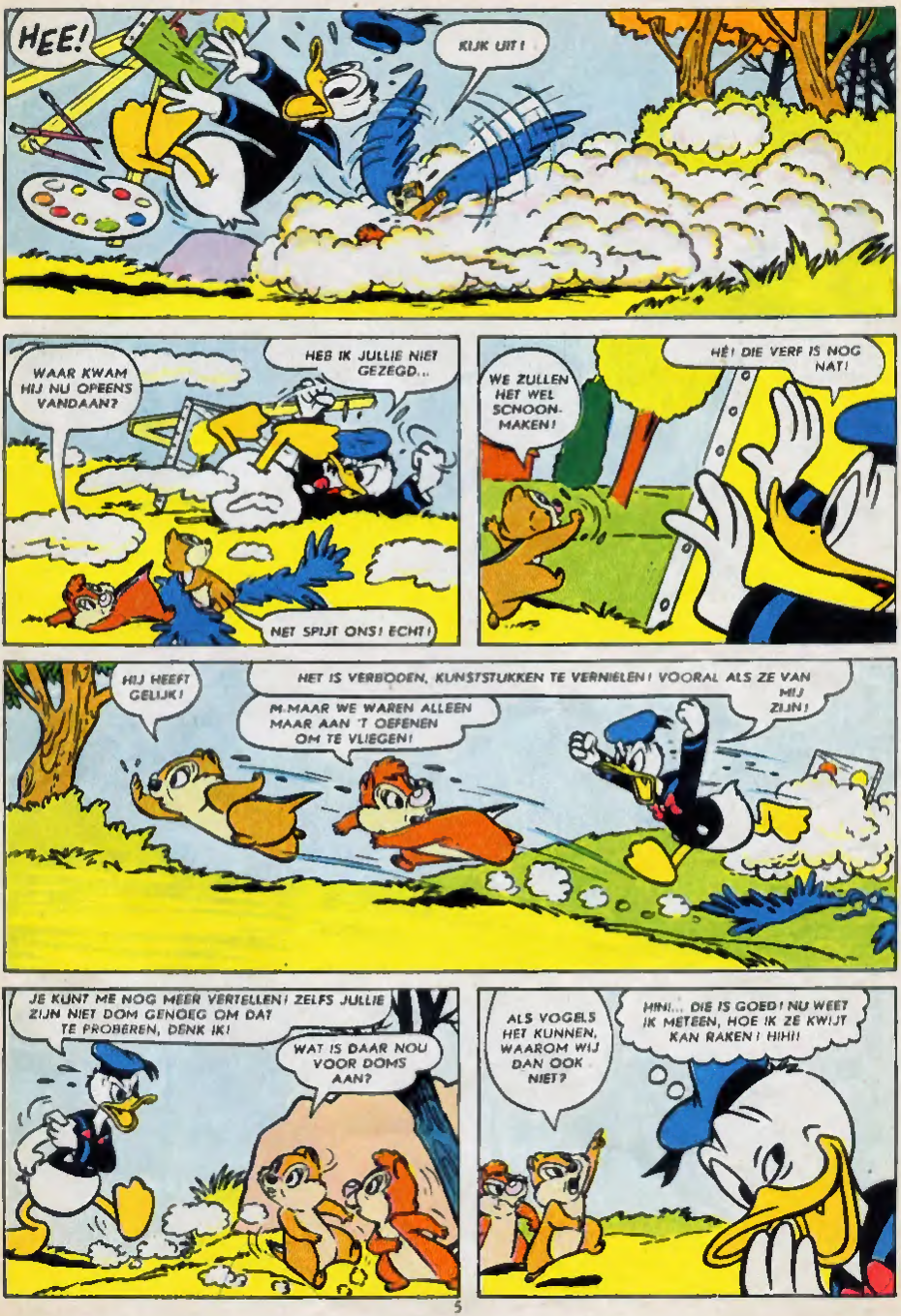
HEE!
KIJK UIT!
WAAR KWAM HIJ NU OPEENS VANDAAN?
HEB IK JULLIE NIET GEZEGD...
NET SPIJT ONS! ECHT!
WE ZULLEN HET WEL SCHOONMAKEN!
HÉ! DIE VERF IS NOG NAT!
HIJ HEEFT GELIJK!
HET IS VERBODEN, KUNSTSTUKKEN TE VERNIELEN! VOORAL ALS ZE VAN MIJ ZIJN!
M-MAAR WE WAREN ALLEEN MAAR AAN 'T OEFENEN OM TE VLIEGEN!
JE KUNT ME NOG MEER VERTELLEN! ZELFS JULLIE ZIJN NIET DOM GENOEG OM DAT TE PROBEREN, DENK IK!
WAT IS DAAR NOU VOOR DOMS AAN?
ALS VOGELS HET KUNNEN, WAAROM WIJ DAN OOK NIET?
HIHI... DIE IS GOED! NU WEET IK METEEN, HOE IK ZE KWIJT KAN RAKEN! HIHI!

EN... HET SPIJT ME, JONGENS! EN OM HET GOED TE MAKEN, ZAL IK JULLIE LATEN ZIEN HOE JE MOET VLIEGEN! NOG VEEL BETER DAN DE VOGELS!
ECHT WAAR?
JA! GELUKKIG HEB IK EEN STERK TOUW MEEGEBRACHT, DAT KUNNEN WE MOOI GEBRUIKEN. NU ALLEEN NOG MAAR EEN JONGE BUIGZAME BOOM!
?
ZO, NU EVEN GOED NAAR BENEDEN TREKKEN EN MET EEN LUSKNOOP VASTBINDEN, DAN ZIJN WE ER!
HIJ LIJKT ER HEEL WAT VAN AF TE WETEN, NÈ?
DOE IK OOK! IK WEET ER ALLES VAN! NEEM NOU BIJVOORBEELD DIT BORD... NET ZIET ER UIT ALS EEN GEWOON BORD NÈ, MAAR DAT IS HET NIET! HET IS EEN VLIEGENDE SCHOTEL!
DAAR HEB IK AL 'NS VAN GEHOORD! DAT ZIJN DIE DINGEN WAARMEE MANNEN IN DE RUIMTE VLIEGEN, WEET JE WEL?
KUNNEN WE DAN HELEMAAL NAAR DE MAAN VLIEGEN?
JA, HOOR! KOM MAAR HIER IN DE VLIEGENDE SCHOTEL ZITTEN, DAN DOE IK DE REST!
SJONGE, HELEMAAL NAAR DE MAAN, BABBEL!
ZO VER KUNNEN DE VOGELTJES VAST NIET VLIEGEN!

DAT DENK IK OOK NIET... MAAR WIE WIL ER NU NAAR DE MAAN?
IK NIET! LATEN WE DE REIS MAAR AFZEGGEN, BABBEL!

N-NIET AAN DIE KNOOP ZITTEN! IK MOET ER...

...AF! OEW-AAAAAAH!
GRUTJES! EENDEN KUNNEN NET OOK!

JA, MAAR NIJ ZIT NOG NIET OP DE MAAN! ALLEEN MAAR OVER NET MEER!
MISSCHIEN WAS DIE VLIEGENDE SCHOTEL NIET GROOT GENOEG!

(SPUTTER!) DIE REKELS!
IK ZAL ZE!!

NOU, IN IEDER GEVAL ZAL HET NOG WEL EVEN DUREN, VOOR DIE GOEIE OUWE DONALD DUCK ZIJN MOOIE SCHILDERIJ AF ZAL KUNNEN MAKEN!
IS DAT GOED OF NIET?

OCH, HET GEEFT EIGENLIJK NIET! HIJ HEEFT GELUKKIG TWEE GOEDE VRIENDJES DIE HEM WEL EVEN ZULLEN HELPEN MET SCHILDEREN!
EN DAT ZIJN WIJ, HÈ KNABBEL?
JA! HMM... WAT ZULLEN WE ERMEE GAAN DOEN, BABBEL?
IK VIND ER NIET VEEL AAN! LATEN WE ER MAAR OP KLIMMEN!
SJONGE, DIE OLIEVERF IS GLIBBERIG, ZEG! HET IS NET IJS!
EEN FIJNE SCHAATSBAAN!
KIJK, EEN MOOIE ACHT!
IK GA PROBEREN EEN NEGEN TE MAKEN!
HEE!
MAAK DAT JE WEGKOMT, VERNIELERS!
LATEN WE MAAR GAAN, HÈ?
KIJK UIT, DONALD! DIE VERF IS GLAD ALS IJS, HOOR! OEI!
KREKS!
HIJ KAN DAN NIET GOED SCHILDEREN, MAAR SCHAATSEN KAN HIJ HELEMAAL NIET!
NEE! HIJ MOEST MAAR OPHOUDEN EN NAAR HUIS GAAN!
ZAL IK JULLIE 'NS WAT ZEGGEN? DAT DOE IK OOK!

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT!

„Wat wilt U gebruiken?"

Een leuk gezelschapsspel wordt (in onze fantasie) gespeeld in een restaurant, waar het zo ontzettend druk is, dat de meisjes moeten hollen en de koks onder hoogspanning in de keuken aan het werk zijn. De opstelling is als volgt: aan de lange zijden van een tafel nemen een gelijk aantal eters plaats. Dit zijn de beide partijen. Tot elke partij behoort ook een dienstertje (of 'n kelner) en een kok. Zij staan aan het andere einde van de kamer en bij het beginteken van de spelleider haasten de twee meisjes zich naar die zijde van de tafel welke zij bedienen. Elke gast heeft twee velletjes papier naast zich liggen. De eerste gast bestelt bijv. rookworst met snijbonen. De meisjes nemen één der briefjes mee en rennen naar de kok, aan wie ze het briefje afgeven en de bestelling afroepen. De koks schrijven nu zo vlug mogelijk de bestelling op papier en hiermede hebben zij het gerecht „klaargemaakt". Intussen zijn de meisjes al weer bezig, aan de tafel de volgende bestelling op te nemen, om ook deze aan de koks door te geven en de eerst beschreven briefjes bij de eerste gasten af te leveren. Er gaat dus slechts één bestelling tegelijk over en weer per partij. Om het de serveersters nog moeilijker te maken, kunnen de gasten in elke partij steeds van plaats verwisselen.
Ook kan het spel zo worden afgewisseld, dat eerst de bestellingen van alle eters worden klaargemaakt en dàn pas alle briefjes met bestellingen naar de betreffende gasten worden teruggebracht. Dan wordt het voor de meisjes nog meer geheugenwerk, om zich te herinneren bij welke gast welke „schotel" hoort. Het meisje of de kelner die dit zonder vergissingen het eerste heeft klaargespeeld, is winnares of winnaar.

* * * * * * * * * * * *

Uitklapbaar poppenhuis

IS dit nu niet een ideale bungalow voor je pappengezin? Vier vertrekken staan tot hun beschikking; trappenlopen behoeven de poppen niet! Het leuke van dit huis is, dat we de beide „aangebouwde" vertrekken tegen de in het midden gelegen vertrekken kunnen klappen. We hebben dan een geheel ander type huis gekregen.
Dichtgevouwen laat het zich bovendien gemakkelijk opbergen. De drie of vier gedeelten of vertrekken bestaan uit stevige kartonnen dozen. Ben je in het bezit van een langwerpige doos voor het middenstuk, dan zet je hierin een kartonnen tussenwand, welke je voorziet van een deurtje. Heb je zo'n doos niet, lijm dan twee dozen met de einden goed aan elkaar. In de bodems van deze doos of dozen enÿ je niet te grote ramen. De grijze, witte of bruine binnenwand kun je het best met licht gekleurd papier „behangen". De eventueel bedrukte buitenkant dien je vanzelfsprekend ook te beplakken, bijv. met rood, geel of lichtblauw papier, waarna je met krijt op deze muren voegen trekt. De „scharnieren" of verbindingen van de middendoos of dozen met de draaibare vleugels zijn repen zelfklevend linnenband. Natuurlijk zullen de dozen in breedte van elkaar verschillen, zodat de ene kamer wat hoger zal zijn dan de andere. De vloeren komen echter precies gelijk te liggen. De schuine daken vouwen we van stukken golfkarton, waarvan de ribbels goed moeten zijn. Lijm deze stukken met aan beide zijden omgevouwen stroken op de bovenzijden van de dozen. Schilder het karton met plakkaatverf en werk het af met een laagje blanke lak. De daken zien er dan net uit als golfijzer. Een plat blokje hout wordt de schoorsteen; we lijmen deze aan één der korte zijden van het middendeel en schilderen de zichtbare kanten ervan compleet met voegen. Twee doppjes van bijv. lege tubes of kleine flesjes vormen de schoorsteenpotten. Het tuintje wordt afgesloten door opvouwbare hekstukken. De pilaartjes voor de ingang zijn stukjes rondhout, elk voorzien van een ingezaagde groef, waarin de hekeinden worden geklemd. Ze worden eraf gehaald voor het opvouwen. Houd voldoende afstand tussen de naar elkaar toe gekeerde wanden van beide ingeklapte vleugels.

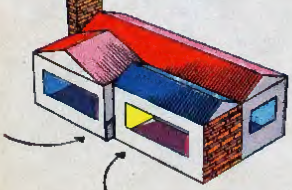

WALT DISNEY'S

Mickey Mouse

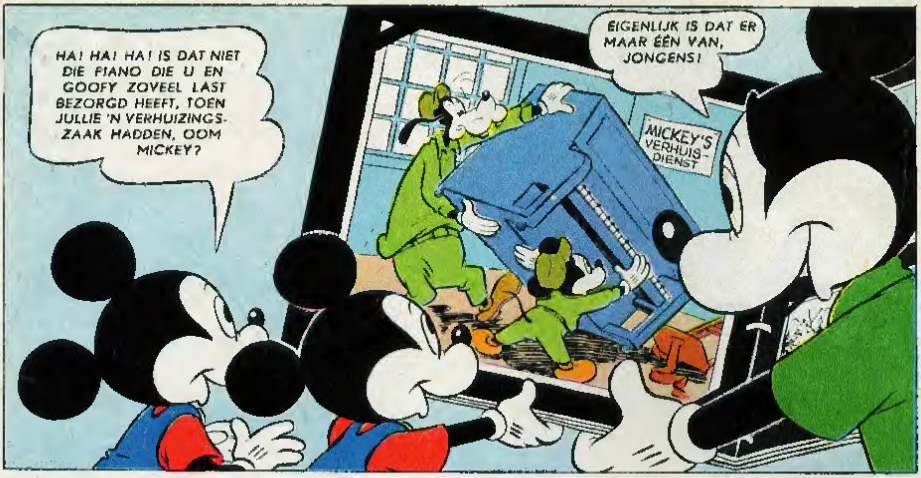

HET BEGON ALLEMAAL OP DIE DAG, TOEN GOOFY ALLEEN IN HET KANTOOR WAS EN DE TELEFOON RINKELDE. GOOFY ANTWOORDDE...

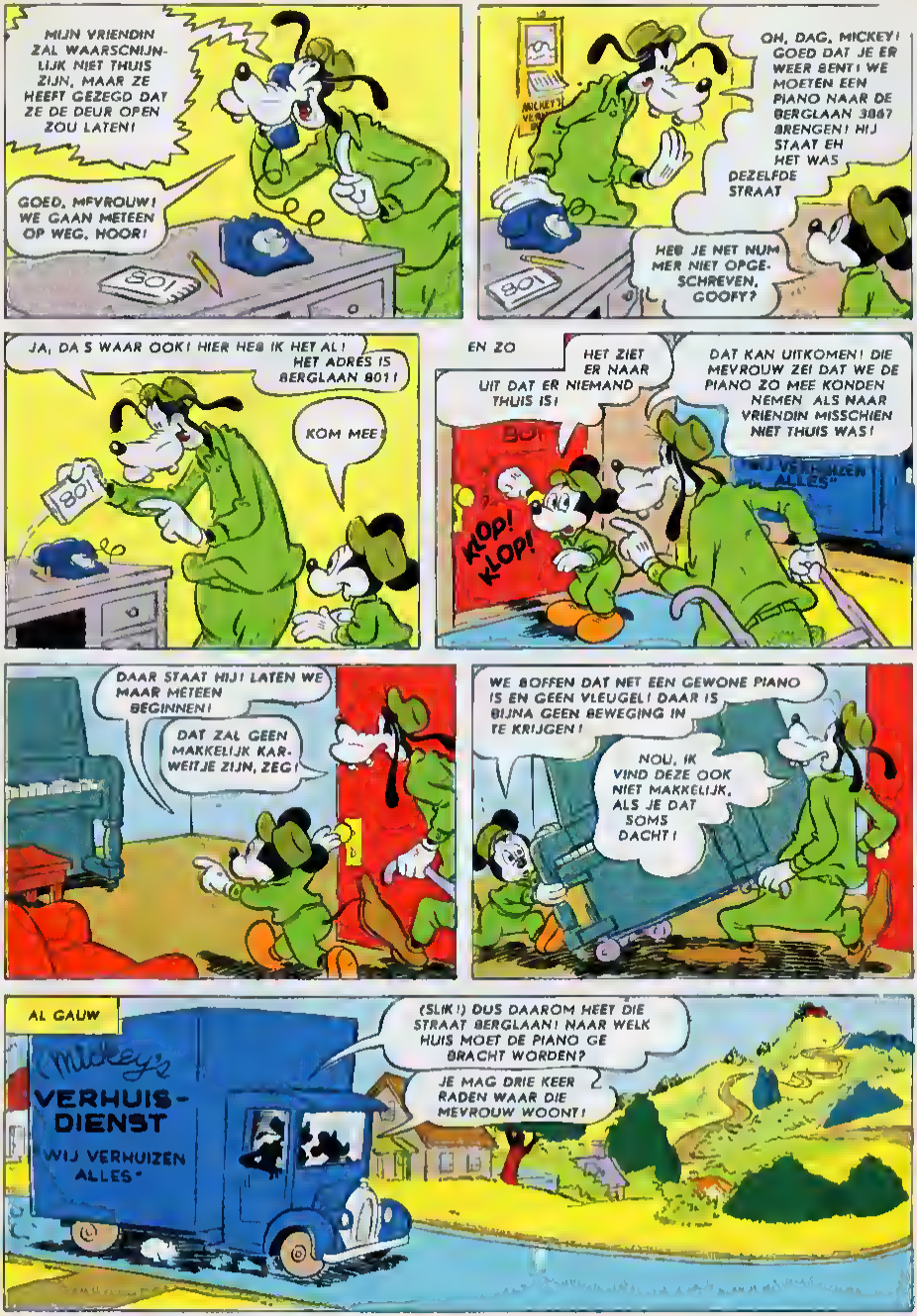
MIJN VRIENDIN ZAL WAARSCHIJNLIJK NIET THUIS ZIJN, MAAR ZE HEEFT GEZEGD DAT ZE DE DEUR OPEN ZOU LATEN!
GOED, MEVROUW! WE GAAN METEEN OP WEG. HOOR!
801
OH, DAG, MICKEY! GOED DAT JE ER WEER BENT! WE MOETEN EEN PIANO NAAR DE BERGLAAN 3867 BRENGEN! HIJ STAAT EH HET WAS DEZELFDE STRAAT
HEB JE NET NUM MER NIET OPGE-SCHREVEN, GOOFY?
JA, DA'S WAAR OOK! HIER HEB IK HET AL! HET ADRES IS BERGLAAN 801!
KOM MEE!
EN ZO
HET ZIET ER NAAR UIT DAT ER NIEMAND THUIS IS!
DAT KAN UITKOMEN! DIE MEVROUW ZEI DAT WE DE PIANO ZO MEE KONDEN NEMEN ALS NAAR VRIENDIN MISSCHIEN NIET THUIS WAS!
KLOP! KLOP!
DAAR STAAT HIJ! LATEN WE MAAR METEEN BEGINNEN!
DAT ZAL GEEN MAKKELIJK KARWEITJE ZIJN, ZEG!
WE BOFFEN DAT NET EEN GEWONE PIANO IS EN GEEN VLEUGEL! DAAR IS BIJNA GEEN BEWEGING IN TE KRIJGEN!
NOU, IK VIND DEZE OOK NIET MAKKELIJK, ALS JE DAT SOMS DACHT!
AL GAUW
VERHUIS-DIENST
WIJ VERHUIZEN ALLES
(SLIK!) DUS DAAROM HEET DIE STRAAT BERGLAAN! NAAR WELK HUIS MOET DE PIANO GEBRACHT WORDEN?
JE MAG DRIE KEER RADEN WAAR DIE MEVROUW WOONT!

DAT ZUL JE ALTIJD ZIEN! DE GROTE DINGEN MOETEN NAAR DE HUIZEN WAAR JE BIJNA NIET BIJ KUNT KOMEN! WAT EEN TRAP!
Mickeys VERHUIS-DIENST
TWEEHONDERDZES MOEILIJKE TRAPTREDEN DAARNA
SJONGE EINDELIJK ZIJN WE BOVEN!
DAG MEVROUW! IK BEN MICKEY, DE VERHUIZER! HIER IS UW PIANO, VEILIG EN WEL!
J-JA, U HEBT UW BEST GEDAAN..
MAAR HET IS MIJN PIANO NIET! IK HEB EEN VLEUGEL GEKOCHT, ZIET U!
W-WAT?! WEET U DAT ZEKER?
NATUURLIJK WEET IK HET ZEKER! BENT U OP NUMMER 108 GEWEEST?
GRUTJES! IK GELOOF DAT IK DE NUMMERS DOOR ELKAAR HEB GEHAALD, ZEG!
EH... HET SPIJT ME, MEVROUW! ER IS EEN KLEINE VERGISSING IN HET SPEL! WE ZIJN ZO TERUG, MÉT UW PIANO, HOOR!
HET WORDT TIJD, ZOU IK ZEGGEN!
HET IS MIJN SCHULD DAT DIE MEVROUW NU BOOS OP JE IS, MICKEY! HET SPIJT ME ECHT, HOOR! MAAR IK KON HET NIET HELPEN!
OH, OVER DEZE DAME MAAK IK ME GEEN ZORG. MEER OVER DIE MEVROUW WAAR WE DE PIANO WEGGEHAALD HEBBEN! WAT ZAL DIE ERVAN ZEGGEN?
AL GAUW...
HIER WAS HET, HÉ?
ZOU ZE AL THUIS ZIJN, DENK JE? IK HOOP VAN NIET!
Mickeys VERHUIS-DIENST
BOI

DUS JULLIE ZIJN DE DIEVEN DIE MIJN PIANO HADDEN MEEGENOMEN! ZET HEM NEER!
(SLIK!) OH GRUTJE'S, GOOFY, ZE IS THUIS!
LAAT ME HET UITLEGGEN, ME VROUW! HET IS EEN VERGISSING, HEUS! HET KOMT ALLEEN MAAR OMDAT ER EEN FOUT
EEN VERGISSING? HOE KUN JE PER VERGISSING EEN PIANO STELEN?
MICKEY VER TELT WAT ER IS GEBEURD
HMM! JA, IK GELOOF NU WEL DAT HET EEN VER GISSING WAS, MENEER MOUSE! EN NU U TOCH BEZIG BENT, VRAAG IK ME AF, OF U ME 'N KLEINE GUNST ZOU WILLEN BEWIJZEN!
NATUURLIJK, MEVROUW! WE HEBBEN HEEL WAT BIJ U GOED TE MAKEN, LIJKT ME!
IK WIL NU AL ZO LANG DE MEUBELS VERSCHUIVEN, MAAR IK KON NOOIT BEWEGING IN DE PIANO KRIJGEN! MAAR ALS U ME HELPT, ZAL HET WEL GAAN!
ZEGT U MAAR WAAR HIJ MOET STAAN, HOOR!
NOU, IK WIL DE PIANO GRAAG NAAR BOVEN IN DE SLAAPKAMER HEBBEN, DE MEUBELS UIT DE STUDEERKAMER HIER NAAR TOE, DE IJS-KAST WAAR HET FOR-NUIS NU STAAT EN HET FORNUIS ONDER HET RAAM, EN DAN HET BANKSTEL VAN DE ZOLDER...
...IN DEZE KAMER EN DI STOEL
ZEG, GOOFY, GA JIJ EVEN EEN PAAR BROOD JES KOPEN! HIER ZIJN WE VOORLO PIG NOG NIET KLAAR!
LATER...
BEDANKT, HOOR!
SJONGE! DAAR STAAT NIETS MEER OP ZIJN OUDE PLAATS, ZEG!

WAT MOESTEN WE ANDERS? ALS WE HET NIET HADDEN GEDAAN, ZATEN WE NU MISSCHIEN IN DE GEVANGENIS VOOR PIANO DIEFSTAL! LATEN WE NU MAAR GAUW DE GOEDE PIANO GAAN HALEN, DAN ZIJN WE TENMINSTE VAN DIT KARWEITJE AF! HET DUURT VEEL TE LANG!
HIER IS HET! OP 108!
JA, MAAR DEZE KEER WIL IK HET ZEKER WETEN!
108
DAG, JONG! IS JE MOEDER THUIS?
NEE! MAAR ALS JULLIE DE VERHUIZERS ZIJN, MOEST IK ZEGGEN DAT HET GOED IS ALS JULLIE DE PIANO MEENEMEN!
EVEN LATER . . .
KIJK UIT DAT JE NIET VALT!
JA, HOOR! IK BEN ZO VOORZICHTIG ALS WAT! STEL JE VOOR, VALLEN! HA!
OEJOE! MICKEY, PAS OP! DIE KNIKKERS... H-HELP! HOU HEM VAST!
NEE, DAT NIET!
ACHTER DIE PIANO AAN! VLUG!
KREKS!
SLIK!

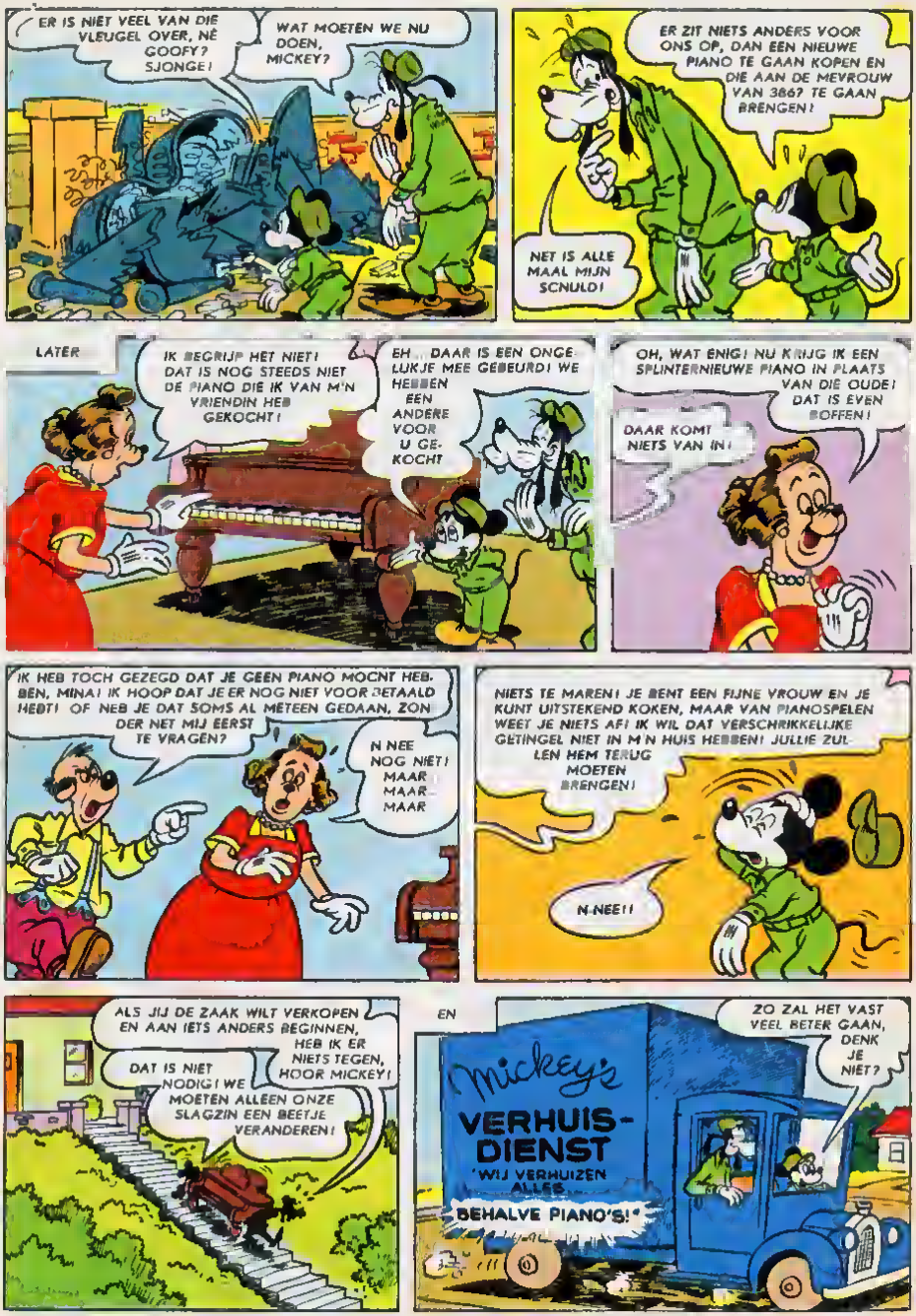
ER IS NIET VEEL VAN DIE VLEUGEL OVER, NÈ GOOFY? SJONGE!
WAT MOETEN WE NU DOEN, MICKEY?
ER ZIT NIETS ANDERS VOOR ONS OP, DAN EEN NIEUWE PIANO TE GAAN KOPEN EN DIE AAN DE MEVROUW VAN 386? TE GAAN BRENGEN!
NET IS ALLE MAAL MIJN SCHULD!
LATER
IK BEGRIJP HET NIET! DAT IS NOG STEEDS NIET DE PIANO DIE IK VAN M'N VRIENDIN HEB GEKOCHT!
EH... DAAR IS EEN ONGELUKJE MEE GEBEURD! WE HEBBEN EEN ANDERE VOOR U GEKOCHT
OH, WAT ENIG! NU KRIJG IK EEN SPLINTERNIEUWE PIANO IN PLAATS VAN DIE OUDE! DAT IS EVEN BOFFEN!
DAAR KOMT NIETS VAN IN!
IK HEB TOCH GEZEGD DAT JE GEEN PIANO MOCHT HEBBEN, MINA! IK HOOP DAT JE ER NOG NIET VOOR BETAALD HEBT! OF HEB JE DAT SOMS AL MÉTEEN GEDAAN, ZONDER NET MIJ EERST TE VRAGEN?
N NEE NOG NIET! MAAR MAAR... MAAR
NIETS TE MAREN! JE BENT EEN FIJNE VROUW EN JE KUNT UITSTEKEND KOKEN, MAAR VAN PIANOSPELEN WEET JE NIETS AF! IK WIL DAT VERSCHRIKKELIJKE GETINGEL NIET IN M'N HUIS HEBBEN! JULLIE ZULLEN HEM TERUG MOETEN BRENGEN!
N-NEE!!
ALS JIJ DE ZAAK WILT VERKOPEN EN AAN IETS ANDERS BEGINNEN, HEB IK ER NIETS TEGEN, HOOR MICKEY!
DAT IS NIET NODIG! WE MOETEN ALLEEN ONZE SLAGZIN EEN BEETJE VERANDEREN!
EN
Mickey's VERHUIS-DIENST
'WIJ VERHUIZEN ALLES
BEHALVE PIANO'S!'
ZO ZAL HET VAST VEEL BETER GAAN, DENK JE NIET?

PIPO IN DE TOER-DE-TUF

WAT ER GEBEURDE *Pipo is met baron Peultjes aan boord van een schip, dat hem naar een ver land zal brengen, waar een grote autowedstrijd plaats zal vinden. In het ruim van dat schip zijn ook een aantal van de deelnemende auto's opgeborgen. Als baron Peultjes met Pipo naar zijn eigen auto gaat kijken, horen zij enurken en als ze het dekzeil wegtrekken, vinden zij meneer Hiep . .*

WIE IS DE KRAKER?

„Laat me los!" roept meneer Hiep „Ik heb me ielijk verslapen! Ik heb opdracht, deze auto te vernielen, jullie moeten me niet van m'n werk afhouden, beste mensen, zaken gaan vóór!"

Met één ruk pakt Pipo het grote stuk ijzer van manaar Hiep af, waarmee dat malle menaartje op de kostbare Super-Hots-slee wil gaan slaan „Ik heb je in een hels tijd niet gezien, meneer Hiep," hijgt Pipo boos, „maar ja bent in die tussentijd beslist niets beter geworden! Wat denk je wel met je malla ragebol-hoofd? Onze auto vernielen? Foei!" Meneer Hiep wordt opeens helemaal slap van verbazing, hij glijdt uit de boze handen van Pipo en baron Peultjes, valt op de grond, stnat weer op an zegt „Oh, is die auto van jou, Pipo? Je naam stond er niet op, beste clown, daar moet je voortaan wel om denken, hoor!" — „Ik bagrijp er geen zikkepit van," zegt Pipo. „Je mag helemaal geen auto's vernielen, meneer Hiep, daar zijn die dingen niet voor gemaakt Bovendien is dit een hele kostbare auto, waar deze baron en ik mee gaan rijden om een snella wedstrijd te winnen!"

Meneer Hiap wordt plotseling rood tot achter zijn oren „Beste Pipo!" roept hij, „ja denkt toch niet, dat het mijn plannetje was om zo'n mooie auto kapot te maken? Zo'n naarling ben ik niet, hoor! Het waa het idee van mijn opdrachtgever, zie je Ik ben alleen maar da uitvoarder, het handiangertje zogezegd! Ohoh, wat ben ik toch braaf Persoonlijk doa ik geen vlieg kwaad, je kent ma toch?"

VERTELD DOOR WIM MEULDIJK
MET
PRENTEN VAN JAN WESSELING

Pipo moet erom lachen „Je geeft domme raadseltjes op, meneer Hiep," zegt hij, „en zo onschuldig hen je niet. Jij bent altijd een beetje in de war met goed en kwaad, hè! Maar wie is die akelige, geheimzinnige man, die jou opdracht gaf om onze auto te vernielen?" Meneer Hiep haalt een verfrommeld briefje uit zijn broekzak

„Hier is de opdracht," zegt hij „Er staat op „Waarde heer Hiep — dat ben ik — gij kunt duizend gulden verdienen Ik weet, dat gij een boerd zijt von dit schip als verstekeling Ik sal u niet verraden, als gij in het ruim voor mij afdaalt en daar de paarse auto vernielt, die onder het dekzeil in de hoek staat Hoogachtend de Kraker!'

Pipo en baron Peultjes krijgen een droge keel van verbazing Daarom nemen se meneer Hiep mre naar boven, proppen hem in ren diepe dekstoel en bestellen drie grote glazen prikilimonade om weer op adem te komen „Sapperdeflipflap," zegt Pipo, als hij zijn glas leeg heeft, „wat een mal verhaal heb je ons verteld, meneertje Hiep! Oeheimzinnige briefjes vaa een onbekende naarling, die eich „de Kraker" noemt! Opdracht om een mooie auto te vernielen! Tjonge, je bent toch een rare snoeshuen, det je dat nog hebt aangenomen ook!"

„Beste Pipo" zegt meneer Hiep ontroerd, „het is zo heerlijk dat jij weer net op tijd gekomen bent om mij op het goede pad te brengen, hè! Oh, oh, stel je toch voor, dat ik die mooie auto werkelijk kapot eou hebben gemaakt! Wat zou ik dan sireht geweest zijn!"

Baron Peultjes zegt, dat elles nu vergeven en vergeten is en dat meneer Hiep nu verder maar met hen mee moet reizen „'t Is duidelijk dat die geheimzinnige Kraker lemand is, die zelf ook aan de Grote Wedstrijd meedoet," zegt de beron „En hij probeert op 'n valse manier nu al zijn tegenstanders uit te schakelen! Det wordt dubbel-en-dwars uitkijken!"

Gedurende de rest van de zeereis wordt meneer Hiep dus benoemd tot bewaker vaa de auto ven baron Peultjes en hij sleapt iedere nacht op de plaats, waar onze vrienden hem hebben gevonden: onder het dekzeil op de zachte zitplaats van die dure wagen! Inplaats van vernieler is meneer Hiep nu oppasser geworden!

NA tien dagen varen legt het grote schip aan in de haven van Montaknars een witte stad in ren ruig land Over de brede straten onder de wuivende palmen lopen mensen met kleurige kleren aaa en in de schaduw van ruisende fonteinen liggen leuke terraojes, woer gezellige tingel-en-klepper-muziek klinkt Meer de deelnemers aan de grote autorace hebben voor al dat mooie niet veel aandacht se letten nauwkeurig op het uitladen van hun glanzende eutomobielen en rijden ze dan regelrecht naar de garages ven de hotels, waar ze die laatste nacht vóór het startsein zullen doorbrengen Ook Pipo en baron Peultjes en meneer Hiep rijden van de kade de stad in, maar de beron gaat niet regelrecht naar het hotel hij wil nog een klein proefritje maken, om Hiep en Pipo te laten zien, wat een geweldige goete auto de super-hots-slee wel is Hij rijdt ren eindje de stad uit en drukt hat gaspedaal in Menrer Hiep begint meteen te gillen van angst „Niet so hard, beste man!", roept hij „Er mooten geen ongelukken van komen. Anders doe ik de wedstrijd liever met de tram hoor! Hé, wie hoor ik nu preten!" Verbaasd zwijgt meneer Hiep en ook Pipo zet grote ogen op, als hij een vreemde stem uit de motorkap hoort komen „Er zit een vent onder de kap!" jammert meneer Hiep „Det is vast de Kraker! Sla hem plat!" Meneer Peultjes moet er om lachen

„Mijne heren!" zegt hij, „wat u nu hoort, is ren superbijzondere uitvinding De pratende kilometer-teller luistert u maar! Zeer handig men hoeft de ogen niet ven de weg of te nemen om de juiste snelheid te vernemen!"

Inderdaad verstaat Pipo het nu ook. „U rijdt honderd kilometer," zegt de blikken stem uit een kastje op het stuurbord, „honderdvijf honderdtien denk om de bocht . negentig kilometer " Meneer Hiep sucht van bewondering „Oef, beste man," zegt hij, „dat is een echte kiets-mobiel! Oef, ik heb 't warm von opwinding!"

„Werm?" zegt baron Peultjes „Ook deervoor is gezorgd" Hij drukt op het zevende knopje vaa links , er klapt een vakje open en er wordt met kracht ren volle roomijswafel in het gezicht van meneer Hiep gesmeten

„H-help!" roept de ratslige man verschrikt „Z-zijn we tegen een ijsberg opgereden?" Meneer de baron zegt, det de afstelling van de ijswafel-werper nagekeken moet worden en drukt den op de knop van de limonade-aangever, maar ook die is nog niet belemaal in orde. want het glas wordt automatisch met een flinke plons over het ijs gegoold, dat nog op het gezicht van menrer Hiep zat

„Blubblub!" roept hij „Beste mensen, ik ben niet gechikt als proefkonijnije, hoor! Pipo kom jij maar voorin sitten!" — „Het wordt een enige reis," zegt Pipo lachend „Ik wist niet det zo'n snaile wedstrijd zo grappig kon zijn! We zullen veel genieten en Heiá, ho beron kijk uit stop.. STOP die sinen daar!" Baron Peultjes trapt op de rem en rukt aan een staaf , een soort anker slaet uit een klepje achteraan de auto en haakt sich in de weg vast. De super-hots-slee krijgt zo'n schok, dat Pipo, meneer Hiep en de baron als platte pannekoeken tegen de binnenkant van de voorruit worden gesmeten, maar de auto staat stil en dat is het belangrijkste Want nu ploft de grote, zware steen, die Pipo van de rotswand sag rollen niet óp, maar vlak vóór der auto „Sapperdeflap!" roept Pipo en hij wijst naar dat rotsblok . Er staat iets opgeschreven Dit „Met de groeten van „DE KRAKER"!"

Volgende week:

DE EERSTE ETAPPE....

DITJES en DATJES van DONALD DUCK

HET klinkt misschien vreemd, maar er is verband tussen de afbeelding op deze Australische postzegel en een „ijsje". Je ziet hier namelijk een afbeelding van Nellie Melba, een wereldberoemd zangeres en operaster uit het begin van deze eeuw. „Haar prachtige zilveren stem was werkelijk uniek," zeggen kenners.
Toen mevrouw Melba op een dag in een groot hotel in Londen logeerde, vroeg de chefkok haar, of zij als eerste een nieuw ijsgerecht van perziken met ijs wilde proeven.
Dat gebeurde en de zangeres was er opgetogen over. Handig vroeg de kok toen, of hij dit „ijsje" naar haar mocht noemen. De zangeres, de verrukkelijke smaak nog op de tong, stemde toe en zo ontstond de „Pêche Melba".
Maar later had de zangeres spijt van haar besluit en heeft eens gezegd: „Als ik voor iedere Pêche Melba, die ar op de wereld wordt geserveerd, een stuiver zou krijgen, zou ik rijker zijn geworden dan door mijn zingen."
Het ijsje „Pêche Melba" dat nog in menig restaurant te krijgen is, heeft er echter wel belangrijk toe bijgedragen, de naam „Melba" onsterfelijk te maken.

* BLOKJE TILLEN *

In San Sebastian in Spanje schepten onlangs twee reuze sterke Spanjaarden flink tegen elkaar op.
„Ik kan veel meer optillen dan jij," beweerde steeds de één tegen de ander.
Tenslotte besloot men de dood maar eens bij het woord te voegen en de volgende dag een blok steen van 200 kilogram te laten komen. In drie perioden, elk van zeven minuten, zou ieder op zijn beurt nu moeten laten zien, hoeveel keer hij dit „blokje" wel kon optillen. Mijnheer Artola werd winnaar. Hij wist het klaar te spelen, de 200 kilo steen in de toegewezen tijd van 21 minuten zestien keer op te tillen.

BOOMPJE KOPEN

Dit spel kun je alleen in een bos of op een plein waar veel bomen staan spelen. Als er b.v. tien kinderen zijn die meedoen, worden negen bomen met wit krijt gemerkt. Dit zijn dan de „verkochte" bomen. Ieder kind probeert nu zo'n gemerkte boom te bemachtigen en dat lukt natuurlijk aan allen op één na, want er zijn immers maar negen gemerkte bomen. Hij of zij, die geen boom heeft kunnen krygen, gaat nu in het midden staan en roept op een bepaald ogenblik „Ik wil een boom kopen." Dan moeten alle anderen van boom gaan verwisselen. Je moet daarbij heel vlug zijn, want diegene die geroepen heeft „Ik wil een boom kopen," is even vlug als de anderen en probeert iedereen voor te zijn, dear snel naar een leeggekomen boom te lopen. Als hy bij een boom is aangekomen, roept hij „verkocht."
Één van de deelnemers, die zojuist nog een boom tot zijn of haar „eigendom" kon rekenen, zit er nu naast en als het spel verder gaat probeert hij of zij weer een boom terug te krijgen.

MOEDER IN DIENST

Eric Billett in Engelsnd, die achttien jaar is, kreeg onlangs bericht dat hij in dienst moest. De moeder van Eric vond dat helemaal niet leuk.
„Al dat gedoe van die sergeants en dat gedrit, daar moet ik niets van hebben," zei ze. „Ik geloof niet dat dat goed is voor mijn zoon. Daarom verbied ik hem om onder dienst te gaan."
Een onprettige situatie voor Eric. De legerleiding, die er van hoorde, wist dit probleem echter gemakkelijk op te lossen.
Erics moeder kreeg een uitnodiging om een paar weken in één van de kazernes te komen logeren. Ze kon dan van dichtbij meemaken en met eigen ogen aanschouwen, wat de jongens de hele dag deden. Na die twee weken mocht Eric van moeder in dienst!

POESJE ZOEK

Het houden van een poes kan wel eens heel veel geld kosten. Dat ondervond mijnheer Joseph Bianchini in Philadelphia. Zijn poes „Pudgie" kroop door een opening in de muur van de badkamer, op zoek naar muizen, maar kwam niet terug. Wel klonk er ergens tussen de muren een klagend geluid, waaruit kon worden opgemaakt dat poes de weg terug niet meer kon vinden. Kordaat hakte mijnheer Bianchini toen nog een gat in de badkamermuur, maar geen poes. Hij maakte een gat in het plafond van de keuken, geen poes. Hij hakte een stuk muur weg in de slaapkamer, geen poes. Ten einde raad belde hij de politie op. Op dat moment kwam Pudgie met 'n doodleuk gezicht door de spleet in de badkamer, waardoor hij verdwenen was, te voorschijn.

WALT DISNEY'S

Willie Wortel

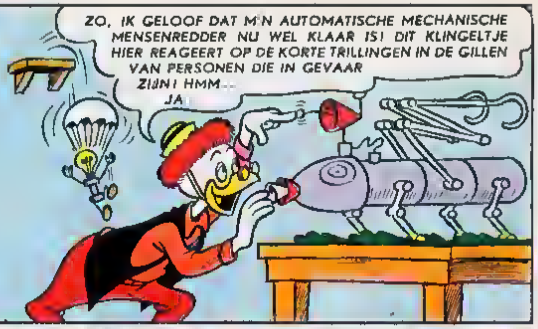

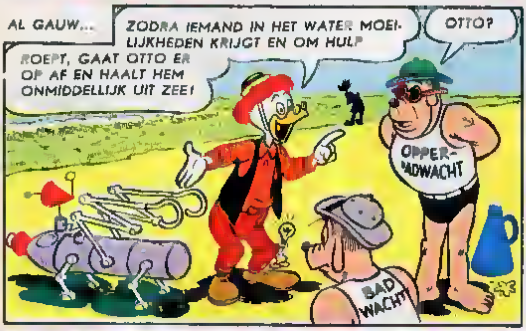

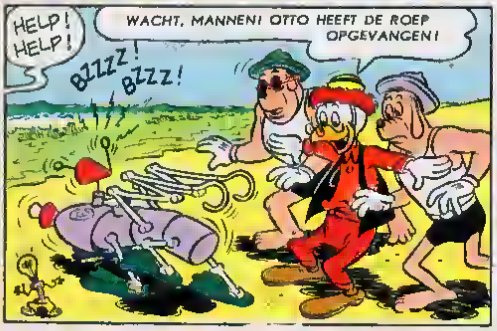

U HOEFT ZICH NIET BEZORGD TE MAKEN, NOOR! OTTO KNAPT DIT KARWEITJE IN EEN WIP VOOR U OP! KIJK, HIJ IS AL BIJ DE DRENKE-LING!
OPPER BADWAC

HIJ PAKT HEM VAST, HOUDT ZIJN HOOFD BOVEN WATER EN TREKT HEM VOOR ZICHTIG MAAR VASTBERADEN HAAR HET STRAND TOE!

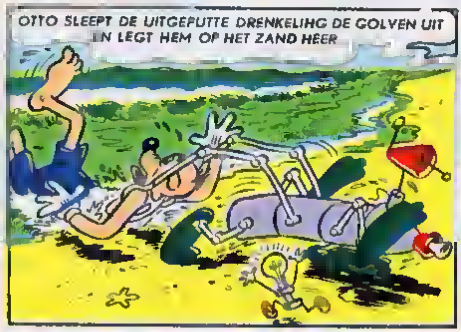
OTTO SLEEPT DE UITGEPUTTE DRENKELING DE GOLVEN UIT EN LEGT HEM OP HET ZAND NEER

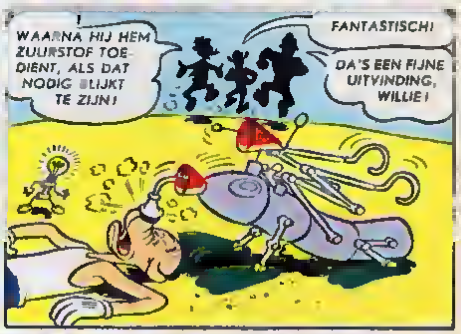
WAARNA HIJ HEM ZUURSTOF TOE-DIENT, ALS DAT NODIG BLIJKT TE ZIJN!
FANTASTISCH!
DA'S EEN FIJNE UITVINDING, WILLIE!

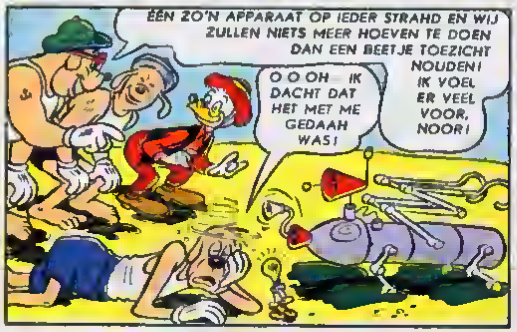
ÉÉN ZO'N APPARAAT OP IEDER STRAND EN WIJ ZULLEN NIETS MEER HOEVEN TE DOEN DAN EEN BEETJE TOEZICHT HOUDEN! IK VOEL ER VEEL VOOR, NOOR!
O O OH... IK DACHT DAT HET MET ME GEDAAN WAS!

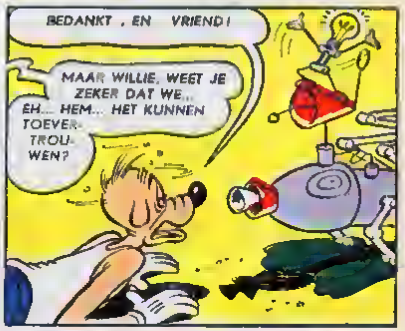
BEDANKT, EN VRIEND!
MAAR WILLIE, WEET JE ZEKER DAT WE... ÉH.... HEM... HET KUNNEN TOEVER-TROU-WEN?

BESLIST! ZODRA IEMAND EEN GIL GEEFT, DUIKT OTTO HET WATER IN OM DE PER-SOON TE REDDEN! DAAR IS HIJ HELEMAAL OP INGE-STELD!
I-I-I-IIE!
BZZZZ
BZZZ!

IE-I-I-IIIE!
NIET DOEN, OTTO! KOM HIER! DAT ZIJN ALLEEN MEISJES DIE OP DE RUTSCHBAAN RIJDEN!

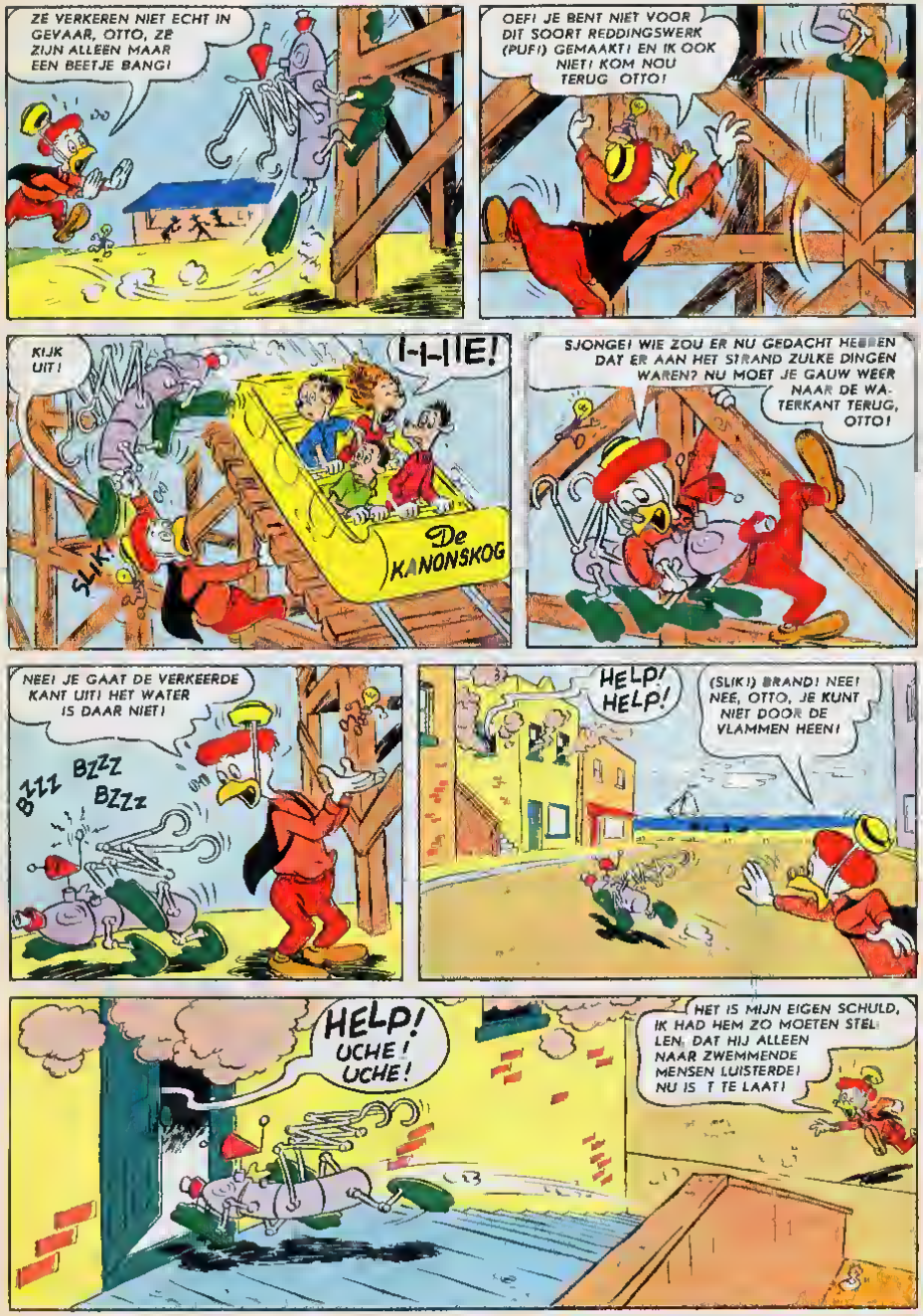
ZE VERKEREN NIET ECHT IN GEVAAR, OTTO, ZE ZIJN ALLEEN MAAR EEN BEETJE BANG!
OEF! JE BENT NIET VOOR DIT SOORT REDDINGSWERK (PUF!) GEMAAKT! EN IK OOK NIET! KOM NOU TERUG OTTO!
KIJK UIT!
I-I-I-I-E!
SLIK
De KANONSKOG
SJONGE! WIE ZOU ER NU GEDACHT HEBBEN DAT ER AAN HET STRAND ZULKE DINGEN WAREN? NU MOET JE GAUW WEER NAAR DE WATERKANT TERUG, OTTO!
NEE! JE GAAT DE VERKEERDE KANT UIT! HET WATER IS DAAR NIET!
BZZZ BZZZ BZZZ
HELP! HELP!
(SLIK!) BRAND! NEE! NEE, OTTO, JE KUNT NIET DOOR DE VLAMMEN HEEN!
HELP! UCHE! UCHE!
HET IS MIJN EIGEN SCHULD, IK HAD HEM ZO MOETEN STELLEN, DAT HIJ ALLEEN NAAR ZWEMMENDE MENSEN LUISTERDE! NU IS 'T TE LAAT!

ZIE JE NU WEL? ZO'N GEWICHT KUN JE IN HET WATER DRAGEN, MAAR HIER NIET!
HÉ DAT IS TOCH WILLIE WORTEL, DE BEROEMDE UITVINDER? W.WAT ?
IK WIST NIET DAT JE OOK EEN HELD WAS, WILLIE!
ALS IK HET NIET HAD GEDAAN, ZOU OTTO NOU NOG BEZIG ZIJN MET HAAR!
EN HIJ IS NIET GEBOUWD VOOR DIT SOORT WERK, DAT KUNT U ZELF ZIEN!
NEE... MAAR WAAR IS HIJ... EH... HET DAN WEL VOOR?
OM ZWEMMERS TE REDDEN DIE OM HULP ROEPEN ALS ZE IN MOEILIJKHEDEN ZIJN! MAAR IK ZAL HEM NOG EVEN...
BZZZZ
BZZZ!
OEI! DAAR GAAT HIJ WEER ERGENS OP AF!
RAAK ME NIET AAN, BOEF! ALS JE NOG ÉÉN STAP DOET, GA IK WEER GILLEN!
HELP!
HELP!
!
KREKS!
LIEVE HELP! WAT MOET DIE MACHINE!
?

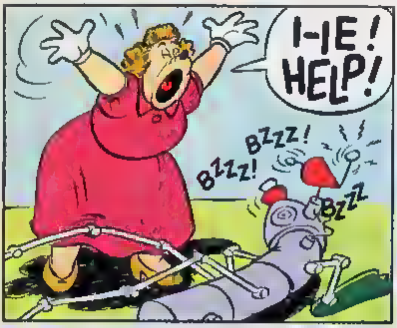
I-IE! HELP!
BZZZ!
BZZZ!
BZZZ

ALS DIT APPARAAT VAN U IS...
?
MAAR ZE GILDE! OTTO PROBEERT HAAR ALLEEN MAAR TE REDDEN!

MAAR LAMPJE HAALT DE STOP AL UIT HET CONTACT, ZODAT ER GEEN STROOM MEER DOOR OTTO GAAT! ER KAN NU NIETS MEER GEBEUREN!
DACHT JE DAT? DAN MOET JE TOCH 'NS EVEN WACHTEN, KNAAP...

ZIE JE NU WEL DAT ER NOG HEEL WAT KAN GEBEUREN? EN MAAK NU DAT JE UIT MIJN HUIS KOMT!
KLENK!
KREKS!
WOMP!
AUWAU! HET SPIJT ME! HET IS EEN VERGISSING!

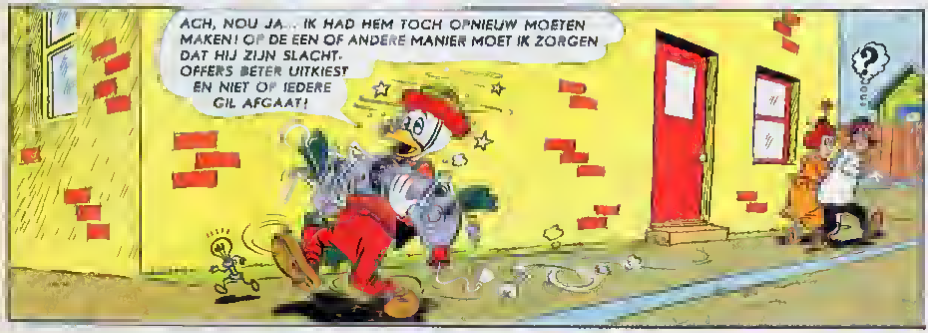
ACH, NOU JA... IK HAD HEM TOCH OPNIEUW MOETEN MAKEN! OF DE EEN OF ANDERE MANIER MOET IK ZORGEN DAT HIJ ZIJN SLACHTOFFERS BETER UITKIEST EN NIET OP IEDERE GIL AFGAAT!
?

EN OVERAL VALT TOCH IETS UIT TE LEREN! MIJN VOLGENDE OTTO ZAL BIJVOORBEELD VAN LICHTGEWICHT RUBBER GEMAAKT WORDEN EN HIER EN DAAR BOUW IK ER OOK NOG EEN KUSSENTJE VAN SCHUIMRUBBER IN! ER KOMT GEEN STUKJE IJZER AAN!

WIJ UITVINDERS MOETEN OVERAL REKENING MEE HOUDEN (ZUCHT!), OOK MET DE HARDHEID VAN ONZE APPARATEN!
TJINK!
KLENK!
KLONK!

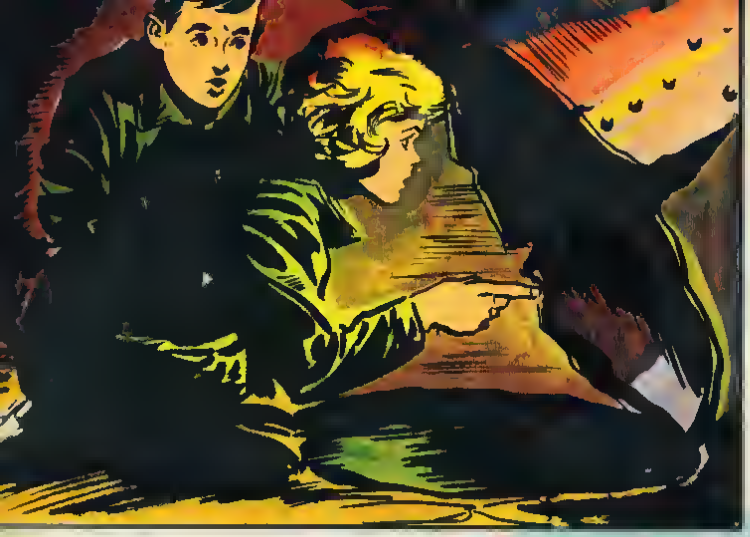

„Waar komt het vandaan?" vroeg Jane en wees naar het straaltje water in de buis.

Het Geheim van de 'SH 142'

door Geoffrey Morgan
met tekeningen van Ted Mathijssen

Als Fergie en de Conways gevangen zitten in de kelder van een oud huisje bij Stavely Creek, begrijpen zij dat kustwachter Thompson hen in de val heeft laten lopen. Samen met Bredon en kapitein Boniface wil hij de bergingswerkzaamheden op een wrak voltooien en er dan vandoor gaan met het gestolen goud, terwijl het jeugdige drietal dat deze gewaagde onderneming op het spoor is gekomen, voorlopig uit de buurt wordt gehouden. Naderhand worden de drie gevangenen overgebracht naar het pompgemaal dat tegen de vervallen watermolen staat. Als ze opgesloten zitten in een ruimte onder de machinekamer, ontdekken ze tot hun schrik dat er water binnensijpelt door een gebroken pijp.

FERGIE rende over de natte bodem en liet zich op zijn knieën vallen, om de gebroken pijp van binnen te kunnen bekijken. Jerry en Jane gingen elk aan een kant van hem zitten.

De pijp was groot, wel negentig centimeter in doorsnee, en liep door de betonnen muur in een flauw stijgende lijn naar de grond daarbuiten. Het onderste gedeelte ervan, dat ter hoogte van de grond was weggebroken, bleek lijnrecht in de bodem te verdwijnen, en toen Jerry daar wat dichter naar toe schoof, duwde zijn voet een stukje metaal in de buis. Vrijwel onmiddellijk hoorden ze een plons, die hun vertelde dat dit stuk pijp ook water bevatte, al was het te donker om te kunnen zien hoe hoog het stond.

„Waar komt het vandaan?" Jane staarde naar de pijp in de muur.

Fergie hield zijn hand onder het dunne straaltje dat uit de pijp liep en bracht die naar zijn lippen. „Het is in elk geval zout water," deelde hij de anderen somber mee. „Het wordt langzamerhand meer ook," mompelde Jerry — „inderdaad, het begint steeds harder te stromen!" De vertwijfeling in Jane's stem was duidelijk hoorbaar. „Als het zo blijft doorgaan, loopt deze kelder tot de zoldering onder water! En dan verdrinken wij!"

„Waar komt het vandaan, Fergie?" Jerry proefde ook. „Toch niet uit het moeras?"

„Nee," zei Fergie op grimmige toon. „Uit de afvoergreppel van het veen, zou ik denken. Weet je niet meer dat ik jullie die heb aangewezen, toen we hier vanmiddag kwamen? Die sloot loopt hier vlak langs, aan de ene kant is hij afgedamd door de dijk en aan de andere kant zit de sluis. Ik denk dat deze pijp de afvoer is naar de sloot, en dat hierdoor vroeger het water stroomde dat uit het moeras werd gepompt, toen het gemaal nog in gebruik was."

„Je bedoelt, dat deze pijp uitmondt in de oever van de sloot en het water daarin werd gepompt bij laag water en ze dan de sluis openden, zodat het verder afvloeide in de baai?"

„Precies," knikte Fergie. „Het eind van de pijp zal wel tamelijk hoog in de slootwal zitten, dus dat wil zeggen dat daar nu vrij veel water in staat en dat er nog steeds meer in komt."

Er stond toch maar een heel klein beetje stilstaand water in, toen wij er vanmiddag naar stonden te kijken," merkte Jane met wijd open gesperde ogen op — „Weet ik, maar dit water is

tamelijk helder." Fergie liet het door zijn vingers spetteren. „Het komt uit de baai"

„Wat, ? In de sloot? Maar hoe dan?" Jane kon nog steeds niet de volle betekenis van Fergie's uitleg vatten.

„Omdat de sluisdeuren opengezet zijn, Jane," verklaarde Jerry geduldig.

„Lieve help! Bedoel je ," De woorden stokten in haar keel

„Ik vrees van wel," zei Fergie bedaard. „Ze zijn helemaal niet van plan ons hier ooit uit te laten. Ze hebben de deuren open gezet .. kijk maar eens hier." Hij wees op de gekartelde rand van de afgebroken waterpijp. „Dat ziet er niet uit alsof het vanzelf kapot is gegaan — door roest of zo, je kunt duidelijk zien dat die buis in tweeen gehakt is en alsjebliefl, daarginds ligt de rest van de elleboog!"

Zijn twee vrienden knikten bevestigend en somber

„Dat hebben ze vast gedaan, toen ze de eerste keer uit het huisje vertrokken waren," veronderstelde Jerry „Thompson heeft ze toen natuurlijk hierheen gebracht."

„En zodra ze ons hier hadden achtergelaten, hebben ze de sluis open gezet, denk je?" fluisterde Jane verbijsterd.

„Ja maar, Fergie, er moet toch

zeker ergens een klep zitten om de toevoer af te sluiten?" opperde Jerry „Als er eens een fout werd gemaakt, of als de sluis eens weigerde dicht te gaan wanneer hij dicht moest — voor zo'n geval zullen de bouwers van deze pompmachine toch zeker wel iets hebben aangebracht, waarmee je de watertoevoer kunt stoppen, zodat alles niet onderloopt? Wat is dat voor schuifklep, daar tegen de muur, met die kromme hendel?"

Terwijl hij praatte, liep hij er-

Het water vormde een modderplas om haar voeten. Toch leek de stroom na minder sterk te worden...

heen, greep de hendel stevig beet en probeerde hem naar de een of andere kant over te halen, maar hij zat onwrikbaar vast. „Nee" Hij praatte nu met op elkaar geklemde kaken. „Op slot of roestvast, maar hij doet niets."

Fergie was naar een andere kant gelopen en deed zijn best op één van de kleine kraantjes. „Allemaal hetzelfde" gromde hij „Je krijgt er niet één van zijn plaats, en al zou dat wel lukken, dan wisten we toch nog niet, welke het is die de toevoer kan stoppen"

Jane stond naar de gapende mond van de pijp te staren. Haar schoenen waren al nat en haar benen zaten vol spatten, maar tot nu toe was het binnen gestroomde water te weinig om

„Ja," zei Fergie, nadat ze een poosje naar de bais hadden zitten kijken. „Dat is de enige manier."

meer dan een vieze modderplas te vormen op de betonnen vloer vlak onder de pijp. Terwijl ze er zo naar stond te kijken, leek het haar opeens alsof de stroom afnam tot een sijpelend straaltje Geestdriftig draaide ze zich om naar de jongens „Er moet iets gebeurd zijn," riep ze opgewonden. „Kijk maar! Het wordt minder!"

De jongens kwamen vlug naar haar toe en tuurden in de pijp. „Het tij neemt af," stelde Jerry vast, terwijl

Hij op zijn horloge keek Ook Fergie keek op zijn horloge. „Inderdaad, daar komt het door," zei hij en er klonk duidelijke opluchting In zijn stem. „Ik denk dat het ongeveer een half uur geleden hoog water was. Ik weet niet hoe hoog het water komt bij de sluis als het vol tij is, maar als ze de sluis pas daarna hebben geopend, kunnen wij niet de volle laag van het water hebben gekregen, in elk geval niet genoeg om de afvoerpijp vol te laten stromen En dat is wat er gebeurd Is, jongens; het pell in de afvoerpijp daalt als het weer eb wordt"

„O, wat een geluk!" fluisterde Jane uit de grond van haar hart.

„Ze zijn net te laat geweest voor deze vloed om ons te kunnen verdrinken," steide Jerry vast, met een plotselinge kalmte die hemzelf verbaasde „Maar bij de volgende vloed, vannacht....." Zijn stem stierf weg en hij liep tot bij de trap waar langs ze naar bene den waren gekomen. „Kom eens hier, Fergie! We hebben een paar uur uitstel en in die tijd moeten we alles proberen wat we kunnen Laten we nog eens zien of we dat luik niet weg kunnen duwen — samen."

Zonder veel hoop drukten ze uit alle macht tegen het vierkante houten luik boven hun hoofden, maar hoeveel kracht ze er samen ook op uitoefenden, het weigerde mee te geven

„Ze hebben er vast iets heel zwaars bovenop gezet," hijgde Fergie.

„Maar als we nog bijna twaalf uur de tijd hebben," meende Jane hoopvol, „dan worden we vast in die tussentijd wel gered Amos komt beslist meteen hierheen zodra hij ons briefje vindt"

„Misschien komt hij wel, maar we weten helemaal niet zeker, of hij vanavond al uit Londen terugkomt," Jerry wiste het zweet van zijn voorhoofd „Misschien Is hij vertraagd; en stel nu eens dat hij wel kwam — hoe moet hij dan weten dat wij hier onder de grond zitten? Deze muren zijn waarschijnlijk van dik beton, en er zit nergens een opening naar buiten Hoe kunnen wij hem dan laten horen dat we hier zijn?"

„Dat kunnen we niet, behalve als hij in de machinekamer hierboven zou komen," merkte Fergie op. „Nee, we moeten zelf een uitweg vinden, jongens"

„Maar hoe dan?" vroeg Jane zwakjes

Jerry's aandacht gleed terug naar de gapende buis,

„Door de afvoerpijp," zei hij opeens „Als één van ons daar doorheen zou kunnen kruipen naar de sloot, dan zou het hem niet zoveel tijd kosten om de andere twee te bevrijden!"

Alle drie staarden ze een ogenblik naar het straaltje water dat nog steeds uit de donkere opening kwam sijpelen

„Dat is de enige manier," stelde Fergie vast, en hij liep er naar toe en boog zich voorover, om in de mond van de metalen buis te kunnen kijken

„Het is daar pikdonker," verklaarde hij tenslotte. „Ik hoopte dat Ik een beetje licht kon opvangen van de andere kant."

Jerry tuurde in de afvoerbuis. Hij kon In de verte het water horen stromen, een zwak, ijl, miniatuurwatervalletje, en er hing een sterke, afschuwelijke stank.

Het leek hem geen leuke weg om naar buiten te komen

„Kunnen we er niet alle drie achter elkaar uit kruipen?"

Jane keek de anderen vol verwachting aan.

„Nee," zei Fergie heel beslist „Misschien is het daar vol vuil, er zijn misschien wel versperringen uit de weg te ruimen

Dus we moeten het één voor één proberen. En omdat Ik de oudste ben, ga ik het eerste"

„Het is mijn idee, ik ben er het eerst op gekomen," zei Jerry op een gedwongen grappige toon,

„Trouwens, ik ben magerder en lichter dan jij, Fergie"

„Dat kan me niet schelen," vond zijn vriend dapper „Er is genoeg ruimte voor mij en ik weet meer van dit soort dingen af dan jij"

„We zullen er geen ruzie over maken," zei Jerry. „We loten erom." Hij haalde een nat doosje lucifers uit zijn zak en gaf twee houtjes daaruit aan Jane, „Breek van het ene een stuk af, maar niet de kop," beval hij haar. „Dan moet je ze schudden in je handen en ze dan met de koppen naar ons toesteken."

Jane deed wat haar gevraagd werd

„Oké, Fergie," zei Jerry plechtig „Jij mag kiezen. De kortste gaat door de pijp"

Fergie trok het hele luciferhoutje.

Jerry liep naar de gapende leidingsbuis Met bonzend hart keek hij om naar de anderen, en grijnsde hen toe

„Daar gaat ie!" riep hij.

Het luciferlje had beslist, wie de gevaarlijke tocht zou ondernemen Een beetje onseker liep Jerry naar de buis en keek er in „Daar gaat-ie!" riep hij dapper

Ja, daar gaat hij dan, maar waarheen? Zou het hem lukken, de twee anderen te bevrijden? Jane en Fergie wachten in spanning . . . en wij ook!

HOERA, EEN NIEUW WINTERBOEK!

Heb je weleens van het WINTERBOEK gehoord?
Dat is 'n boek vol met de spannendste verhalen, de grappigste plaatjes en de leukste versjes, raadsels, spelletjes enz., die je ook in 'n boek hebt gezien

En weet je: alle plaatjes zijn weer gedrukt in de mooiste kleuren, net als in 'n kleurenfilm

Wat zou het fijn zijn, als jij zo'n boek zou krijgen! Nou, wie weet, wees thuis maar heel lief en doe op school goed je best Misschien verrast vader of moeder je dan met dat prachtige WINTERBOEK.

TOM POES
en het MONSTER
van de HOP-VALLEI
SSST!
HET MONSTER VAN DE HOP-VALLEI BLIJKT EEN ZACHT, GEVOELIG WEZEN TE ZIJN, DAT NIEMAND KWAAD DOET HET IS ECHTER MOEILIJK, DIT AAN DE ANGSTIGE HOPPERS DUIDELIJK TE MAKEN
DENK TOCH AAN ONZE ARME OPPERNOPPER..
HIJ IS AL ZO OVER-SPANNEN!
GEEN LAWAAI
RUSTIG
KUNT U NIET LEZEN?
NIET PRATEN OVER MONSTER
STILTE
MAAR IK KWAM ZEGGEN.. DAT HET ALLE-MAAL EEN MISVERSTAND IS. HET MONSTER IS HELE MAAL GEEN MONSTER!
NUUUUU! NIJ VINDT HET GEEN MONSTER..!
DAN MOET HIJ ZELF 'N MONSTER ZIJN!
BANG!!!
DAT IS ME OOK WAT! ZE WILLEN NIET HOREN DAT ZE BANG ZIJN VOOR IETS DAT ONGE VAARLIJK IS
STILTE

OPNIEUW BELDE TOM POES AAN BIJ HET PALEIS.
ER MOET EEN EINDE AAN DIE ON ZIN KOMEN. IK HEB EEN PLANNETJE...
GA WEG! JE HOUDT VAN MONSTERS!
JULLIE BEGREPEN ME VERKEERD. IK BEDOELDE DAT HET MONSTER VERSLAGEN IS. DAAROM IS 'T NIET GEVAARLIJK MEER.
WAT?!!
HET GRUWELIJK MONSTER VERSLAGEN?! HOERA! HAD DAT DADELIJK GEZEGD! IS HET DOOD?
NEE, NIET DOOD!
N-NEE?? NIET?!
MAAR HET KAN NIETS MEER DOEN. HEER BOMMEL HEEFT HET VERSLAGEN EN GEBOEID.
ONGELOOFLIJK! WAT EEN HELD!

HIJ ZAL HET GEBOEIDE MONSTER HIERHEEN BRENGEN, ZODAT IEDEREEN KAN ZIEN DAT HET GEVAAR VOORBIJ IS.
HOERA!!
HEER OLLIE! IK HEB EEN PLANNETJE!
HUUU!
RUSTIG, TOM POES!
WEES TOCH NIET ZO WILD. JE WEET, HOE GEVOELIG EN SCHRIKACHTIG DEZE VREEMDELING IS, DIE MEN MONSTER NOEMT.
JA, MAAR DE HOPPERS WETEN HET NIET EN DAAROM HEB IK EEN PLANNETJE. LUISTER . . .
EN NU DEED TOM POES EEN VOORSTEL, WAAR HEER BOMMEL EERST NIET VEEL VOOR VOELDE.
IK DIT ARME, WEERLOZE SCHEPSEL GEBOEID AAN ZE UITLEVEREN? WAAR ZIE JE ME VOOR AAN, TOM POES?
HET IS MAAR VOOR EVEN. ALS ZE ZIEN HOE HIJ IS, ZAL NIEMAND MEER BANG VOORHEM ZIJN.
EN ALS IEDEREEN U DAN TOEJUICHT, VRAAGT U AAN DE OPPERHOPPER, HEM VRIJ TE LATEN.
ALS IEDEREEN ME TOEJUICHT... HM, JA, DAAR ZIT WEL WAT IN.
EN ZO BEGAVEN ZIJ ZICH OP WEG NAAR 'T FEESTELIJK VERSIERDE PALEIS.
TURELU?
JA, JE MAG MEE NAAR HET PALEIS. EN WEES MAAR NIET BANG, OOM OLLIE HOUDT JE STEVIG VAST.

HET MONSTER IS GEVANGEN!

FEESTELIJK WAPPEREN DE VLAGGEN VAN DE TORENS EN ADEMLOOS WACHTTE MEN OP DE OVERWINNAAR.

TOEN BARSTTE DE MENIGTE LOS IN DONDERENDE TOEJUICHINGEN . .

HOERA!!!!!

HOERA!!!!!

...DIE HET MONSTER HEVIG VERSCHRIKTEN EN TOEN GING HET MIS.

STILTE

'T MONSTER BREEKT LOS!

HELP!

HELP!

HELP!

© 1962 / Marten Toonder / Donald Duck
Alle rechten voorbehouden.

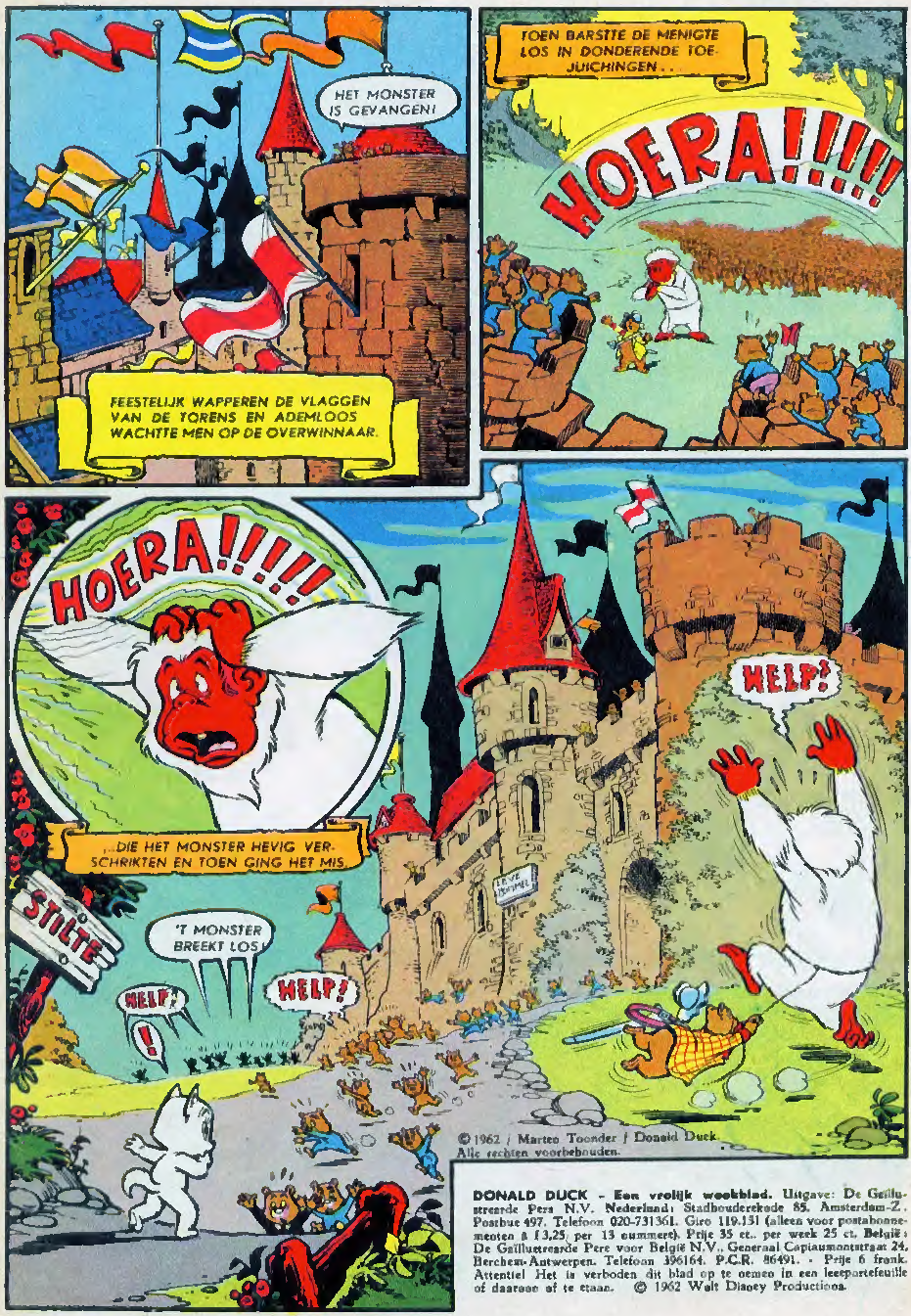

DONALD DUCK – Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z., Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1962 Walt Disney Productions.

Max
KIJK EENS, WAT EEN LEUKE BLOEMEN. LATEN WE EEN MOOI BOSJE PLUKKEN, VOOR MAMS.
HEERLIJK, ZO'N WEILAND MET ALLEEN HET GEZOEM VAN DE BIJTJES OM JE HEEN...
GRRRR... EEN RODE JURK OP MIJN WEILAND! WAT DENKEN ZE WEL....
HELP!
OH!, DAAR IS KRACHT VOOR NODIG. VLUG EEN STUK MARS!
HNNN !!
OCH, MET MARS IS ZOIETS HEEL GEWOON... MARS GEEFT DIRECT WEER ENERGIE!
NATUURLIJK. MAG IK OOK EEN HAPJE?
Mars
25CT